EUROPSKA
KOMISIJA

VISOKI PREDSTAVNIK
UNIJE ZA VANJSKE
POSLOVE I
SIGURNOSNU POLITIKU

Bruxelles, 25.9.2017.
JOIN(2017) 37 final

ANNEX 4

PRILOG

Zajedničkom prijedlogu odluke Vijeća

o sklapanju, u ime Europske unije, Sveobuhvatnog i pojačanog sporazuma o partnerstvu između Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju i njihovih država članica, s jedne strane, i Republike Armenije, s druge strane

PRILOG IX.

ZAKONODAVSTVO STRANAKA TE ELEMENTI ZA REGISTRACIJU, KONTROLU I ZAŠTITU OZNAKA ZEMLJOPISNOG PODRIJETLA

Dio A

Zakonodavstvo stranaka

I. Zakonodavstvo Europske unije

1. Uredba (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode i njezini provedbeni propisi.

2. Uredba (EZ) br. 110/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2008. o definiciji, opisivanju, prezentiranju, označavanju i zaštiti zemljopisnih oznaka jakih alkoholnih pića i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1576/89 i njezini provedbeni propisi.

3. Uredba (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 i njezini provedbeni propisi.

4. Uredba (EU) br. 251/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o definiciji, opisivanju, prezentiranju, označivanju i zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla aromatiziranih proizvoda od vina i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1601/91.

II. Zakonodavstvo Republike Armenije

1. Zakon Republike Armenije o „oznakama zemljopisnog podrijetla" (HO-60-N) donesen 29. travnja 2010., koji je stupio na snagu 1. srpnja 2010.

2. Građanski zakonik Republike Armenije, članci 1179. – 1183.

3. Pravila o „ispunjavanju, podnošenju i obradi zahtjeva za oznake zemljopisnog podrijetla, oznake izvornosti i zajamčeno tradicionalne specijalitete", potvrđena odlukom 310 – N Vlade Republike Armenije od 10. ožujka 2011.

Dio B

Elementi za registraciju, kontrolu i zaštitu oznaka zemljopisnog podrijetla

Svaka stranka osigurava da njezin sustav za registraciju, kontrolu i zaštitu oznaka zemljopisnog podrijetla uključuje:

1. registar oznaka zemljopisnog podrijetla koje su zaštićene na njezinu državnom području;

2. upravni postupak kojim se provjerava identificiraju li oznake zemljopisnog podrijetla robu kao robu podrijetlom s državnog područja, iz regije ili lokaliteta jedne od stranaka, ako se kvaliteta, ugled ili druge značajke robe u osnovi pripisuju zemljopisnom podrijetlu;

3. zahtjev da registrirani naziv odgovara određenom proizvodu ili proizvodima za koje je utvrđena specifikacija koja se može izmijeniti samo odgovarajućim upravnim postupkom;

4. odredbe o kontroli koje se primjenjuju na proizvodnju;

5. izvršavanje zaštite registriranih oznaka zemljopisnog podrijetla odgovarajućim upravnim radnjama koje provode javna tijela;

6. zakonske odredbe kojima se u pogledu registriranih oznaka zemljopisnog podrijetla propisuje sljedeće:

(a) može ih upotrebljavati svaki gospodarski subjekt koji stavlja na tržište poljoprivredni ili prehrambeni proizvod koji je u skladu s odgovarajućom specifikacijom i

(b) zaštićene su od:

i. svake izravne ili neizravne komercijalne upotrebe registrirane oznake zemljopisnog podrijetla u odnosu na proizvode koji nisu obuhvaćeni registracijom ako su ti proizvodi usporedivi s proizvodima registriranima pod tom oznakom zemljopisnog podrijetla ili ako se upotrebom oznake zemljopisnog podrijetla zloupotrebljava ugled zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla;

ii. svake zloupotrebe, oponašanja ili aludiranja, čak i ako je naznačeno pravo podrijetlo proizvoda ili ako je zaštićena oznaka zemljopisnog podrijetla prevedena ili ako joj je dodan izraz kao što su „stil”, „tip”, „metoda”, „kako se proizvodi u”, „imitacija” ili slično;

iii. svake druge lažne oznake ili oznake kojom se dovodi u zabludu u pogledu izvora, podrijetla, prirode ili bitnih svojstava proizvoda na unutarnjoj ili vanjskoj ambalaži, na promidžbenim materijalima, dokumentima koji se odnose na predmetni proizvod, ili pakiranja proizvoda u ambalažu koja može stvoriti pogrešnu predodžbu o njegovu podrijetlu i

iv. svakog drugog postupka koji potrošača može dovesti u zabludu u pogledu pravog podrijetla proizvoda;

7. pravilo o tome da zaštićeni nazivi ne mogu postati generički;

8. odredbe o registraciji, koje mogu uključivati odbijanje registracije izraza koji su homonimi ili djelomični homonimi registriranih izraza, izraza koji se u običnom govoru upotrebljavaju kao uobičajeni nazivi za robu ili izraza koji se sastoje od naziva biljnih sorti i životinjskih pasmina ili uključuju takve nazive. Tim se odredbama uzimaju u obzir legitimni interesi svih zainteresiranih strana;

9. pravila o odnosu između oznaka zemljopisnog podrijetla i žigova kojima se predviđaju ograničene iznimke od prava koja proizlaze iz zakonodavstva u pogledu žigova kako postojanje prethodnog žiga ne bi bilo razlog za sprječavanje registracije i upotrebe naziva kao registrirane oznake zemljopisnog podrijetla, osim ako se zbog ugleda žiga i njegove dugotrajne upotrebe potrošače može dovesti u zabludu registracijom i upotrebom oznake zemljopisnog podrijetla za proizvode koji nisu obuhvaćeni predmetnim žigom;

10. pravo svakog proizvođača s poslovnim nastanom na predmetnom zemljopisnom području koji podliježe odgovarajućoj kontroli na proizvodnju proizvoda označenog zaštićenim nazivom, pod uvjetom da poštuje specifikaciju proizvoda;

11. postupak prigovora kojim se omogućuje uzimanje u obzir legitimnih interesa prethodnih korisnika naziva, neovisno o tome jesu li nazivi zaštićeni kao oblik intelektualnog vlasništva ili ne.